

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሰባትኛው

የትንቢታዊው ትርጉም: ከኢየሱስ ጋር እስከ ኢየሱስ እና የቀደሙት መንገዶች መመለስ

Jeff Pippenger

2024-02-29

በ1844 ዓ.ም. የአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ፕሮቴስታንቶች ከሚሊራውያን እንቅስቃሴ ተለይተው፣ ነቢያዊ አቋማቸውን እንደ ባቢሎን ሴት ልጅ ያዙ፤ ይህም ኢየሱስ ጋር አሰራር ሰሜናዊ ነገዶች ከደቡባዊው የይሁዳ መንግሥት በተለየ ጊዜ ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓት በማቋቋሙ እንደ ተመሰለው ነው። የኢየሱስ ጋር ሁለቱ የወርቅ ጥጃቶች፣ አንዱ በቤቴል ከተማ (ትርጉሙ “የእግዚአብሔር ቤት”/ቤተ ክርስቲያን) ውስጥ፣ ሌላውም በዳን (ትርጉሙ ፍርድ/መንግሥት) ውስጥ የተቀመጠው፣ ዩናይትድ ስቴትስን የሚወክል ሐሰተኛውን የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ሥርዓት ይመስል ነበር። በኢየሱስ ጋር ሁለቱ የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ሥርዓት ውስጥ ያሉ ንጥረ ነገሮች ሁሉ በአድን ዓመፅ ውስጥ በቀረበው በዚያው መዋቅር መሠረት ተቀርጸው ነበር። ስለዚህ፣ የኢየሱስ ጋር ሁለቱ የአምልኮ ሥርዓት የአድን ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓት ምስል ነበር።

የይሁዳ ሐሰተኛ ሥርዓት፣ ፕሮቴስታንቲዝም ከመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ በተለየ ጊዜ የጠበቀውን የአምልኮ ሥርዓት ይወክል ነበር፤ እንዲሁም የጳጳሳዊት ሥልጣን የሮማዊቱ አውሬ ሴት ልጅ ወይም ምስል ሆነ። የይሁዳ ሐሰተኛ ሥርዓት በተመሠረተበት ጊዜ እንዲሁ፣ ከይሁዳ የመጣ ነቢይ መሠዊያውንና የሐሰት የአምልኮ ሥርዓቱን ተቃዋሚ። በ1844 ዓ.ም.፣ ከሮማ ሴት ልጅ ጋር የተወከለ የአምልኮ ሥርዓት ለማቋቋም ክህደት የገባ ፕሮቴስታንቲዝም ሚናው በተጀመረበት በዚያው መጀመሪያ ላይ፣ ሚሊራውያን በእምነት ወደ ሰማያዊው ቤተ መቅደስ ቅድስተ ቅዱሳን ገቡ እና ሰንበትን አወቁ፤ ስለዚህም የሮማ ሴቶች ልጆች የሮማ ሥልጣን ምልክት የሆነውን—የእሑድ አምልኮ—ማክበራቸውን ለመቀጠል ሲመርጡ፣ ለእነርሱ ትንቢታዊ ግሃዴ ሆኑ።

ከይሁዳ የመጣው ነቢይ ኢየሱስ ጋርን የተጋፈጠው በዚያኑ ጊዜና በዚያው ቦታ ትንቢት አወጣ።

እርሱም በእግዚአብሔር ቃል በመሠዊያው ላይ ጮኸ፣ እንዲሁም አለ፤ መሠዊያ ሆይ፣ መሠዊያ ሆይ፣ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፣ ለዳዊት ቤት አንድ ልጅ ይወለዳል፣ ስሙም ኢየሱስ ይባላል፤ በአንተም ላይ በአንተ ላይ ዕጣን የሚያቃጥሉትን የኮፍታዎቹን ካህናት ይሠዋቸዋል፣ የሰውም አጥንቶች በአንተ ላይ ይቃጠላሉ። በዚያውም ቀን ምልክት ሰጠ፣ እንዲሁም አለ፤ እግዚአብሔር የተናገረው ምልክት ይህ ነው፤ እነሆ፣ መሠዊያው ይሰነጠቃል፣ በላዩም ያለው አመድ ይፈስሳል። 1 ነገሥት 13፣ 2-3።

ትንቢቱ የ“መሠዊያ” የሚለውን ቃል ድግግሞሽ አካትቶ ነበር። በትንቢት ውስጥ የአንድ ቃል ወይም የሐረግ ድግግሞሽ የሁለተኛውን መልአክ መልእክት የሚወክል ምልክት ስለሆነ፣ ሁለተኛው መልአክ በደረሰበትና ፕሮቴስታንቲዝም ወደቆ የባቢሎን ሴት ልጅ በሆነበት 1844 ዓመት ይለይታል። በዚያው ጊዜ ነቢይ ምልክት ሰጠ፤ እንዲሁም በ1844 የነበሩት ሚሊራውያን የሰንበትን ምልክት እንዳወቁ ነበር። በሚቀጥሉትም ቁጥሮች ኢየሱስ ጋር ነቢይን ሲያስፈራራ፣ እጁ ሽባ ሆነች፤ ይህም በግንባር ወይም በእጅ ላይ በግድ የሚጫነውን የባቢሎን ምልክት ያመለክታል፤ ይህም ሰው ያንን ምልክት ሲቀበል በመንፈሳዊ ሁኔታ ለዘላለም እንዲሰናከል ያደርገዋል።

ለዚህ ጥናት ዓላማ፣ ነቢይ እንዲህ ሲል ያቀረበውን ትንቢት እንመለከታለን፤ “እነሆ፣ ለዳዊት ቤት ሕፃን ይወለዳል፣ ስሙም ኢየሱስ ይባላል፤ በአንተም ላይ በአንተ ላይ ዕጣን የሚያቃጥሉትን የኮረብታ መሥዋዕት በታዎች ካህናት ይሠዋቸዋል፣ የሰውም አጥንት በአንተ ላይ ይቃጠላል።” ኢየሱስ ማለት “እግዚአብሔር መሠረት” ማለት ነው፤ ይህም በይሁዳ ሐሰተኛ አምልኮ ሥርዓቱን በመጀመሩ የተመሰለበት በዚያው

ታሪክ የተገነቡትን የአድቪንቲዥም መሠረቶች ይወክላል። ይረብዓም ባቋቋመው በዚያ ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓት ላይ፣ ኢዮስያስ በሐሰተኛው አምልኮ ውስጥ መሪ የነበሩትን ካህናት ይቀጣ ነበር።

ነቢዩ ወደ ኢዮርብዓም ምርቃት በመጣበት መንገድ እንዳይመለስ እና በቤቴልም እንዳይበላ ወይም እንዳይጠጣ የሰጠውን የጌታ ትእዛዝ ተላልፎ ነበር። የቤቴል ሐሰተኛ ነቢይ ምግብ በበላ ጊዜ፣ ከ1844 በኋላ ተመልሰው የክህደት ፕሮቴስታንቲዥምን ትምህርቶችና ሐሰተኛ ትንቢታዊ ዘዴዎች ለመቀበል የሚመርጡት ሰዎች ላይ የሚመጣውን ሞት የሚያመለክት ምልክት ሆኖ ቀረ፤ ይህም በ1863 ዓመፅ ውስጥ ተወክሎ ተገልጦአል። በ1863 ዓመፅ ያመፁት ሰዎች የሞት አልጋ ከቤቴል ሐሰተኛ ነቢይ የሞት አልጋ ጋር አንድ ይሆናል። ለክህደት ፕሮቴስታንቲዥም የሞት አልጋ ከኦገስት 11, 1840 እስከ 1844 ድረስ ያለው ታሪክ ነበር፤ በዚያን ጊዜ እነርሱ፣ ከዚያ በፊት የእግዚአብሔር ተመራጭ ሕዝብ የነበሩት፣ ተተው የሮም ሴቶች ልጆች ሆኑ። የሎዶቅያ አድቪንቲዥም የሞት አልጋም እንዲሁ በሴፕቴምበር 11, 2001 እንደ 1840 እንደተደረገው ኃያሉ መልአክ ከወረደበት ቀን እስከ ታላቁ የምድር መናወጥ ሰዓት፣ በቅርቡ የሚመጣውን የእሁድ ሕግ የሚወክል ድረስ ይሆናል።

በመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. የመቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ተጀመረ፤ መልአኩም በምድሪቱ (በዩናይትድ ስቴትስ) እና በቤተ ክርስቲያን (በሎዶቅያዊ አድቪንቲዥም) ውስጥ ስለሚፈጸሙት አስጸያፊ ነገሮች የሚያቃስቱና የሚያለቅሱትን በግንባራቸው ላይ ምልክት እያኖረ በኢየሩሳሌም ውስጥ መንቀሳቀስ ጀመረ። በመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም.፣ በሕዝቅኤል አራቱ አስጸያፊ ነገሮች የተወከሉት የአባቶች ኃጢአቶች፣ በዚያን ጊዜ በተጀመረው የማተም ሂደት ውስጥ በዚያን ወቅት ያሉ የመፈተኛ እውነቶች ሆኑ።

የ1863 ፈተና፣ በ1863 ተቀባይነት ያልተሰጠውን በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ያለውን “ሰባት ዘመናት” የሚወክል የሚለራውያን እንቅስቃሴ መሠረቶችን ይመለከት ነበር። ፈተናውም የኋለኛውን ዝናብ ዕረፍት ለማግኘት ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች ለመመለስ ፈቃደኛነት ወይም አለመፈቃደኝነትን ያካትት ነበር። የ1888 ፈተና ደግሞ፣ በሽማግሌዎች ጆንስና ዋግነር የተደረሰችው ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን የቀረበችው መልእክት ነበረች፤ እርስዋም በእምነት ማጽደቅ መልእክት ደግሞ ነበረች።

በ1856 ዓ.ም. ወደ ሎዶቅያ የተላከው መልእክት ለመጀመሪያ ጊዜ በሚለራውያን ንቅናቄ ውስጥ ደረሰ፤ እንዲሁም ከ“ሰባቱ ዘመናት” የጨመረ ብርሃን ጋር መጣ፤ ነገር ግን በሎዶቅያ መልእክት ውስጥ በመድኃኒቶቹ የተወከለው ተሞክሮም ሆነ የትንቢታዊ ታሪክ መልእክት በ1863 ዓ.ም. ተቀባይነት አላገኘም። ያ ተሞክሮ “መልኩ” በሚለው የራእይ (mareh) በኩል የተወከለ ነበር፤ እንዲሁም የ(chazon) “ትንቢታዊ ታሪክ” ራእይ ደግሞ ነበረ፤ እነዚህ ሁለቱም ተጣሉ። እነዚህ ሁለቱ ራእዮች ፍጻሜአቸውን በOctober 22, 1844 አግኝተው ነበር፤ ከዚያም ከአሥራ ዘጠኝ ዓመታት በኋላ ሁለቱም ተጣሉ፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን ከመጀመሪያው ጋር ያመሳስላል።

በመስከረም 11፣ 2001፣ የ1863 እና የ1888 አመፅዎች ፈተና እንደገና የሚፈትን እውነት ሆነ፤ ምክንያቱም ሁለቱም ከኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች ጋር የተያያዙ ነበሩ። በዚያ ቀን የኋለኛው ዝናብ መልእክት ደረሰ፣ የ1919 ፈተናም ደግሞ ደረሰ፤ ምክንያቱም በ1919 ትንቢታዊ አግባብነት ምንም የሌለው ክርስቶስ የሚል ሐሰተኛ ወንጌል እንደ ሐሰተኛ “ሰላምና ደኅንነት” መልእክት ቀርቦ ነበር። በመስከረም 11፣ 2001 የራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ኃያሉ መልአክ በወረደ ጊዜ፣ ከቁጥር 1 እስከ 3 ያሉት ተፈጻሚ፤ እናም ከቁጥር 1 እስከ 3 ያሉት የ“መጀመሪያው ድምፅ” መልእክትን ይወክላሉ።

“አሁን እኔ ኒው ዮርክ በባሕር ማዕበል እንዲጠረግ እንደሚሆን ተናግራለሁ የሚለው ቃል እየመጣ ነውን? ይህን እኔ ፈጽሞ አላልኩም። በዚያ ስፍራ ታላላቅ ሕንፃዎች ደረጃ በደረጃ ሲነሡ ሳይ፣ ‘ጌታ ምድርን እጅግ ሊያናውጥ በሚነሣበት ጊዜ ምን ያህል አስፈሪ ትዕይንቶች ይከሰታሉ! ከዚያም የራእይ 18፣1-3 ቃላት ይፈጸማሉ’ ብዬ ነበር። የራእይ አሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ በሙሉ በምድር ላይ ሊመጣ

ስላላው ነገር ማስጠንቀቂያ ነው። ነገር ግን ስለ ኒው ዮርክ የሚመጣውን ነገር በተለይ በተመለከተ የተሰጠኝ ብርሃን የለኝም፤ ያው የማውቀው አንድ ቀን በዚያ ያሉት ታላላቅ ሕንፃዎች በእግዚአብሔር ኃይል መዘርና መገልበጥ ወደ ታች እንደሚጣሉ ብቻ ነው። ከተሰጠኝ ብርሃን መሠረት ጥፋት በዓለም ውስጥ እንዳለ አውቃለሁ። ከጌታ አንድ ቃል፣ ከእርሱም ጎያል ኃይል አንድ ንክኪ ብቻ፣ እነዚህ ግዙፍ ሕንፃዎች ይወድቃሉ። እኛ ልንገምተው የማንችለው የሚያስፈራ ትዕይንቶች ይከሰታሉ።” Review and Herald, July 5, 1906.

የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ በመጣ ጊዜ የኋለኛው ዝናብ መርጨት ጀመረ፣ እናም በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት የተወከለው “ትንቢታዊ ክርክር” ተጀመረ። ክርክሩ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ትንቢትን ለመረዳት የሚጠቅሙ ሁለት ዘዴዎች፣ እንዲሁም ስለ ሐሰተኛና እውነተኛ የኋለኛው ዝናብ መልአክት ነበር። ክርክሩ የሚያበቃው የራእይ አሥራ ስምንት “ሁለተኛው ድምፅ” በሚመጣ ጊዜ ሲሆን፣ ይህም በዘመናዊቱ ባቢሎን ላይ የእግዚአብሔር ፈጻሚ ፍርድ መጀመሩን ይለያል፣ እናም የእግዚአብሔርን ሌላ መንጋ ከባቢሎን ይጠራል። የሁለተኛው ድምፅ መምጣት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ታሪክ መጨረሻን ያመለክታል፤ ይህም በአራተኛው ርኩሶት የተወከለ ሲሆን፣ ያ ደግሞ በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ ለፀሐይ ሰግዳ እንደምትወርድ የሎዶቅያ አድቪንቲዝምን አራተኛና የመጨረሻ ትውልድ ይወክላል።

ከመላእክቱ መውረድና ከ1844 የተዘጋው በር መካከል ያለው የክህደት ፕሮቴስታንቲዝም የሞት አልጋ፣ ከመላእክቱ መውረድና ከበቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ የተዘጋው በር መካከል ያለውን የሎዶቅያ አድቪንቲዝም የሞት አልጋ ይወክል ነበር። ከይሁዳ የመጣው ነቢይ ከቤቴል ሐሰተኛው ነቢይ ጋር በአንድ መቃብር ተቀበረ፤ ንጉሥ ኢዮስያስም ተሐድሶውን ሲጀምር በዚያው መቃብር ፊት ቆመ። “የእግዚአብሔር መሠረቶች” የሚለውን ስም የሚወክለው የንጉሥ ኢዮስያስ ተሐድሶ፣ እግዚአብሔር በ2001 ሴፕቴምበር 11 የመጨረሻ ዘመን ሕዝቡን ወደ መሠረቶቹ መልሶ መምራት ሲጀምር ተጀመረ። ተሐድሶውም የቤተ መቅደሱን መመለስ ሥራ በተወሰደ ጊዜ ጀምሮ ነበር።

በንጉሥ ኢዮስያስም በአሥራ ስምንተኛው ዓመት እንዲህ ሆነ፤ ንጉሡ የአፃልያስ ልጅ የሜሱላም ልጅ የሆነውን ጸሐፊ ሳፋንን ወደ እግዚአብሔር ቤት ልኮ እንዲህ አለው፡- ወደ ሊቀ ካህኑ ሒልቅያስ ውጣ፤ ከሕዝቡ በደጅ ጠባቂዎች የተሰበሰበውን ወደ እግዚአብሔር ቤት የገባውን ብር ይቁጥር፤ እነርሱም በእግዚአብሔር ቤት ላይ ኃላፊነት ባላቸው በሥራ አድራጊዎች እጅ ይስጡት፤ እነርሱም በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ለሚሠሩት ሠራተኞች ይስጡት፣ የቤቴንም ስንጥቆች ለመጠገን፤ ለአናጢዎችና ለግንበኞች ለድንጋይ ጠራቢዎችም፣ ቤቴንም ለመጠገን እንጨትና የተቆረጠ ድንጋይ ለመግዛት። ነገር ግን በእጃቸው ስለ ተሰጠው ገንዘብ ቁጠራ አልተደረገባቸውም፣ በታማኝነት ይሠሩ ነበርና። ሊቀ ካህኑም ሒልቅያስ ለጸሐፊው ሳፋን፡- በእግዚአብሔር ቤት የሕጉን መጽሐፍ አግኝቻለሁ አለው። ሒልቅያስም መጽሐፉን ለሳፋን ሰጠው፣ እርሱም አነበበው። ጸሐፊውም ሳፋን ወደ ንጉሡ መጥቶ ለንጉሡ ወሬ መልሶ እንዲህ አለ፡- ባሪያዎችህ በቤቴ ውስጥ የተገኘውን ገንዘብ ሰብስበው በእግዚአብሔር ቤት ላይ ኃላፊነት ባላቸው በሥራ አድራጊዎች እጅ አስረክበዋል። ጸሐፊውም ሳፋን ለንጉሡ እንዲህ ሲል አሳየው፡- ካህኑ ሒልቅያስ መጽሐፍ ሰጥቶኛል። ሳፋንም በንጉሡ ፊት አነበበው። ንጉሡም የሕጉን መጽሐፍ ቃላት በሰማ ጊዜ ልብሱን ቀደደ። ንጉሡም ካህኑን ሒልቅያስን፣ የሳፋንን ልጅ አሒቃምን፣ የሚካያ ልጅ አክበርን፣ ጸሐፊውንም ሳፋንን፣ የንጉሡንም ባሪያ ዓሳያን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፡- ሂዱ፣ ስለ እኔና ስለ ሕዝቡ ስለ ይሁዳም ሁሉ ስለ ተገኘው የዚህ መጽሐፍ ቃላት እግዚአብሔርን ጠይቁ፤ አባቶቻችን በዚህ መጽሐፍ ቃላት አልሰሙምና፣ ስለ እኛ እንደ ተጻፈው ሁሉ ያደርጉ ዘንድ አልተጠነቀቁምና፣ በእኛ ላይ የነደደው የእግዚአብሔር ቍጣ ታላቅ ነው። 2 ነገሥት 22፡3-13።

አንድ ሕፃን ይወለድና ስሙም ኢዮስያስ ይባላል የሚለው ትንቢት፣ ብርቱው መልአክ ወርዶ የመጨረሻ ዘመኑን ሕዝቡን ወደ አሮጌዎቹ መንገዶች የመለሰበትን መስከረም 11፣ 2001 ይለያል። ያ መውረድ በነሐሴ 11፣ 1840 ያው መልአክ በወረደበት መውረድ አስቀድሞ ተመስሎ ነበር። ሁለቱም መውረዶች ስለ እስልምና

የተነገረው ትንቢት መፈጸም መሆናቸውን ምልክት አድርገዋል። በራጅም ምዕራፍ ዘጠኝ ቁጥር አሥራ አምስት የሚገኘውን ስለ እስልምና የጊዜ ትንቢት መፈጸሙን አስቀድሞ ከመለየትና ይህንን የቅድሚያ ትንቢት ከማተም ጋር የተያያዘው ታሪካዊ ሰው ኢዮስያስ ነበር።

በራጅም ምዕራፍ አሥር ወይም አሥራ ስምንት ያለው መልአክ በሁለቱም መውረዶች፣ “ኢዮስያስ” የሚለው ስም ተመልክቶ ይገኛል። ዮስያስ ሊች በ1840 ነሐሴ 11 ቀን የተፈጸመውን የእስልምና መልእክት አቀረበ፤ እንዲሁም በ2001 መስከረም 11 ቀን፣ በኢዮርብዓም ታሪክ ውስጥ በማይታዘዘው ነቢይ የተገለጸው ኢዮስያስ የተባለ ሕፃን ልደት ትንቢት፣ መልአኩ የመጨረሻ ዘመኑን ሕዝቡን ወደ መሠረታዊው ታሪክ እየመለሰ ሳለ፣ የማይታዘዘው ነቢይና ኢዮርብዓም ግጭት ፍጻሜውን ያገኘበት በሎዶቅያዊ አድጌንቲዝም ውስጥ ተፈጸመ። የመጽሐፍ ቅዱስ ምስክርነት ወደፊት የሚመጣ ኢዮስያስ ስለሚኖር የተነገረ ትንቢትን ለይቶ አሳየ፤ እናም በማይታዘዘው ነቢይ የተመሰለው ታሪክ በ1844 ሲደገም፣ ስለ ስሙ የተሰጠው ትንቢታዊ ቃል እንደገና በትንቢታዊው ትረካ ውስጥ ተቀመጠ።

በመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም.፣ ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ የመጨረሻው ዘመን ሕዝቡን ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች መለሳቸው፤ እነዚህም በመልእክተኛው የቃል ኪዳኑ በጥቅምት 22 ቀን 1844 በድንገት ወደሚመጣበት ቤተ መቅደስ የተሠራባቸውን አርባ ስድስት ዓመታት ይወክሉ ነበር። ኢዮስያስ የቤተ መቅደሱን ጥገና ሥራ ሲጀምር የሙሴን እርግጫን አግኝቶ ነበር። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ሥራ በኢሳይያስ ዘንድ እንደ መመለስ ሥራ ተወክሎአል።

እነርሱም የቀድሞውን ፍርስራሾች ይሠራሉ፣ ከጥንት ጀምሮ የተፈረሱትን ያነሣሉ፣ የፈረሱትንም ከተሞች ይጠግናሉ፣ የብዙ ትውልዶች መፍረሶችን። ኢሳይያስ 61፡4።

በቤተ መቅደሱን መጠገንና መመለስ ውስጥ የኢዮስያስ ሥራ፣ ኢሳይያስ በእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ የሚፈጸም መሆኑን የሚያመለክተው ሥራ ነው፤ ምክንያቱም ነቢያት ሁሉ ከኖሩበት ዘመን ይልቅ ስለ መጨረሻው ዘመን ይበልጥ ይናገራሉና። ያ ሥራ ደግሞ በዕዝራ ዘመን ከባቢሎን በወጡት ሰዎች ውስጥ በምሳሌ ተገልጦ ነበር።

እኛ ባሪያዎች ነበርንና፤ ነገር ግን አምላካችን በባርነታችን ውስጥ አልተወንም፤ ነገር ግን በፋርስ ነገሥታት ፊት ምሕረቱን ዘረጋልን፣ ሕያውነትንም እንዲሰጠን፣ የአምላካችንንም ቤት እንድናቆም፣ ፍርስራሾቹንም እንድንጠግን፣ በይሁዳና በኢየሱሳምም ቅጥር እንዲሰጠን። ዕዝራ 9፡9።

ዕዝራ ያከናወነው ሥራ ከባቢሎን ከወጡ በኋላ የተፈጸመ ሲሆን፣ ይህም ኢዮስያስ ያከናወነውን የነበረውን የቤተ መቅደስ መመለስ ሥራ ይወክላል፤ እርሱም ኢሳይያስ የእግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን ሕዝብ ሥራ ብሎ የለየው ሥራ ነው። እናም በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ጀመረ። በራጅም ዮሐንስ ደግሞ ያንኑ ሥራ ይለያል።

ከሰማይም የሰማሁት ድምፅ ዳግመኛ ተናገረኝ እንዲሁም አለኝ፤ ሂድና በባሕርና በምድር ላይ ከቆመው መልአክ እጅ ውስጥ የተከፈተውን ትንሹን መጽሐፍ ውሰድ። ወደ መልአኩም ሄድሁና፣ ትንሹን መጽሐፍ ስጠኝ አልሁት። እርሱም፣ ውሰደውና ብላው፤ ሆኖህንም ያመርረዋል፣ በአፍህ ግን እንደ ማር ይጣፍጣል አለኝ። ትንሹንም መጽሐፍ ከመልአኩ እጅ ወስጄ በላሁት፤ በአፌም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረ፤ እንደ በላሁትም ጊዜ ሆዴ መረረ። እርሱም፣ በብዙ ሕዝቦችና አሕዛብ እና ቋንቋዎች እና ነገሥታት ፊት ዳግመኛ ትንቢት ልትናገር ይገባሃል አለኝ። እንደ በትርም ያለ በትር ተሰጠኝ፤ መልአኩም ቆሞ እንዲህ እያለ ተናገረ፤ ተነሥተህ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና መሠዊያውን በውስጡም የሚሰግዱትን መዝን። ከቤተ መቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ግን ተወው፣ አትመዝነውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ ቅድስቲቱንም ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጧታል። ለሁለቱም ምስክሮቹ ሥልጣን እሰጣለሁ፣ ማቅ ለብሰውም አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀን ትንቢት ይናገራሉ። ራጅም 10፡8-11፡3።

በዚህ ክፍል ዮሐንስ፣ መልአኩ በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 ቀን በወረደ ጊዜ በእጁ ውስጥ የነበረውን መልእክት የበሉትን ሚሊራውያን ይወክላል፤ ነገር ግን ደግሞ የ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን መራራውን ቅሬታ የተቀበሉትንም ይወክላል። ዮሐንስ በ1844 ዓ.ም. በዚያ መራራ ቅሬታ ላይ ቆሞ ሳለ፣ እርሱ እንደ እግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ምልክት ሆኖ፣ ከ1840 እስከ 1844 የተወከለውን ተሞክሮ ደግሞ መድገም እንዳለበት ተነገረው፤ ይህም ወደ 2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀንና ወደ በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ በቅድሚያ ያመለክታል። “ደግሞህ በብዙ ሕዝቦችና በአሕዛብና በቋንቋዎችና በነገሥታት ፊት ትንቢት ልትናገር ይገባሃል” ተባለው፤ ይህም በራዲዎ አሥራ ስምንት መልአኩ በሚወርድበት ጊዜ መላው ዓለም እንዲበራ መደረጉን ይወክላል፤ ያን ጊዜም የራዲዎ ምዕራፍ አሥር ታሪክ እንደገና በሚደገምበት ጊዜ — “መስመር በመስመር”።

እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን ሕዝቡ እንደገና ትንቢት ሲናገሩ የሚደገም ታሪክን ከመለየት ጋር በተያያዘ፣ ዮሐንስ “ተነሥተህ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለካ” ተባለው። ይህ “መለካቱ” በተለይ ተለይቶ ተገለጠ፤ ምክንያቱም እርሱ በ1844 ዓመት ውስጥ ተቀምጦ ነበር፣ በዚያም ሆኖ በጥቅምት 22 ያለው ተስፋ መቁረጥ መራራ ሆኖበት ነበር። ቤተ መቅደሱን እንዲለካ ተነገረው፣ ነገር ግን አሕዛብ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት እየረገጡት የሚኖሩበትን ዘመን እንደሚወክል የተነገረውን ቅጥሩን እንዲተወው ተነገረው። እነዚያ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት በ1798 ተፈጸሙ። ዮሐንስ መለካቱን በ1798 መጀመር ነበረበት፣ እና መንፈሳዊው ቤተ መቅደስና መንፈሳዊቱ ኢየሩሳሌም ተረግጠው የነበሩበትን ያለፉትን አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት እንዲተው ነበረበት። እርሱ በ1844 ባለው ተስፋ መቁረጥ ላይ ቆሞ ነበር፤ ስለዚህ ከ1798 እስከ 1844 ድረስ አርባ ስድስት ዓመታት ናቸው። እነዚያ አርባ ስድስት ዓመታት ቤተ መቅደሱን ይወክላሉ።

ዮሐንስ፣ እንደ እግዚአብሔር የዘመን ፍጻሜ ሕዝብ ዳግመኛ መተንበይ እንደሚገባቸው፣ ከ1840 እስከ 1844 እንዳደረጉት ሁሉ፣ የእስልምና ትንቢት በተፈጸመበት ጊዜ መልአኩ በወረደ ጊዜ ይጀምሩ ነበር። ዳግመኛ የመተንበያቸው ሥራ መቅደሱን የመለካት ሥራ ይጠይቅ ነበር፤ ያም ሥራ “የቀድሞ መንገዶችን” መመርመርን ይወክል ነበር፣ እነዚህም በ“መቅደሱ” የተወከሉት ታሪክ ነበሩ፤ ይህም በ1798 የፍጻሜው ዘመን በጀመረ ጊዜ የጀመረ ሲሆን በ1844 በታላቁ ተስፋ መቁረጥ ተደመደመ። የኤርምያስን የቀድሞ መንገዶች የመመርመር ሥራቸውን፣ እርሱም የዮሐንስ “አርባ ስድስት ዓመት የሆነው መቅደስ” እንደሆነ፣ ሲጀምሩ የሙሴ እርግማን በመቅደሱ ሁሉ ላይ ተበትኖ በነበረው ፍርስራሽ ውስጥ ተገኘ፤ የሚመጣውም ኢየሱስ አስቀድሞ የተነገረው ትንቢት ተፈጸመ። የኢየሱስ ሥራ ደግሞ በኢሳይያስ እንደገና ተለይቶ ይታወቃል፡-

ከአንተም የሚወጡት የቀድሞውን ፍርስራሽች ይሠራሉ፤ የብዙ ትውልዶችንም መሠረቶች ታነሣለህ፤ አንተም፣ “የተሰበረውን ቅጥር ጠጋኝ፣ ለመኖር መንገዶችን መላሽ” ተብለህ ትጠራለህ። ኢሳይያስ 58፡12።

በመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚኖሩባቸውን “መንገዶች” ሊመልሱ ይገባቸው ነበር፤ እነዚህም የኤርምያስ “የቀድሞ መንገዶች” ናቸው። በኢየሱስን በዕዝራ ታሪኮች ውስጥ ያሉ ሠራተኞች ሲያከናውኑት እንደነበረው፣ የቀድሞውን የፈረሱ ስፍራዎች እንደገና ሊያንጹ ነበር። እነርሱ የ“መስመር በመስመር” ዘዴን ሊጠቀሙ ነበር፤ ምክንያቱም በአርባ ስድስት ዓመት ቤተ መቅደስ የተወከለውን የአድቮንቲዝም መሠረታዊ ታሪክ ብቻ “ሊያስነሡ” አይደለም ነበር፤ ነገር ግን ይህን ሲያደርጉ “የብዙ ትውልዶችን መሠረቶች” ሊያስነሡ ነበር። እያንዳንዱ የተሃድሶ ንቅናቄ መሠረታዊ ሥራን እንደሚወክል ሊለዩ ይገባቸው ነበር፤ እና “መስመር በመስመር” የ1798 እስከ 1844 ያሉትን የመጨረሻው ዘመን መሠረቶች እንደሚያመለክት ሊገነዘቡ ይገባቸው ነበር። “ፍንጭሩን” ሊጠግኑ ነበር፤ እና ፍንጭሩ ለተጨማሪ ጥፋት መንገድ የሚከፍት በዕቃ ወይም በቅጥር ውስጥ የመጀመሪያ ስብር ወይም ፍርስራሽን ይወክላል። ሊጠገን

የነበረው “ፍንጭር” የ1863 ዓመፅ ነበር።

በ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 ዮስፆስ በደረሰ ጊዜ፣ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች ተመልሰው የሚለራውያንን ታሪክ መለካት ጀመሩ። “ስብራቱን” አገኙ። “አሮጌ የፈረሱ ስፍራዎችን” ሲሠሩ በሚለር ሕልም ውስጥ ያሉትን የእንቁ ጌጦች እውነት ለዩ። እንደ ዮስፆስም “ሰባቱን ዘመናት” አገኙ፣ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስትን እውነት መልሰው አቆሙ፣ እንዲሁም “የቀድሞውን ጥፋቶች” አስነሡ። የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “የመጀመሪያውን” እና “የመጨረሻውን” ጥፋቶች በመመለሳቸው ከዚያ አንዱ በ1798 እንደ ተፈጸመ ሌላውም በ1844 እንደ ተፈጸመ ተገነዘቡ። ስለዚህ የቀድሞውን ጥፋቶች የማስነሳታቸው ሥራ፣ ቤተ መቅደሱን እንዲለካ ለዮሐንስ የተሰጠው ትክክለኛው “በትር” ነበር።

ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ ሕዝቡን ወደ ድሮ መንገዶች መለሳቸው፤ እንዲሁም የኋለኛውን ዝናብ መልእክት እንዲያገኙ አደረጋቸው፤ የኋለኛውም ዝናብ መልእክት የሠስተኛው ወይ የእስልምና መልእክት ነው። በመጨረሻም በ1843 እና 1850 የመሪ ካርታዎች የተወከሉትን የዕንባቆም ሁለቱን ቅዱሳን ጽላቶች ባገኙ ጊዜ፣ መሠረቱ የራእይ ምዕራፍ ስምንት “ሦስቱ ወዮዎች” እንደሚያካትት አዩ፤ ሁለተኛውም ወይ የሚለራውያን ቤተ መቅደስ በተቋቋመበት የመሠረት ታሪክ ውስጥ እንደተፈጸመ ተመለከቱ። ከዚያም የትንቢቶች ሰስት እጥፍ ተግባራዊነት ደንብ ግንዛቤ ከዚያ በፊት ከይሁዳ ነገድ አንበሳ የተመሠረተ እንደነበር ተገነዘቡ፤ ይህም ወደ ኤርምያስ ድሮ መንገዶች በተመለሱ ጊዜ “ዕረፍቱንና መታደሱን” እንዲያውቁ ነበር፤ ይህም ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው ወይ ሁለቱ ምስክሮች ጋር የተለየና የተመሠረተ የሠስተኛው ወይ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“ጠላት በእነዚህ የመጨረሻ ቀኖች ለመቆም ሕዝብን ከማዘጋጀት ሥራ የወንድሞቻችንንና የእህቶቻችንን አእምሮ ለማስወገድ እየፈለገ ነው። የእርሱ ማታለያ ክርክሮች አእምሮዎችን ከዘመኑ አደጋዎችና ግዴታዎች ለማራቅ የተዘጋጁ ናቸው። ክርስቶስ ለሕዝቡ ለዮሐንስ እንዲሰጥ ከሰማይ ያመጣውን ብርሃን እንደ ምንም ነገር ይቈጥራሉ። በፊታችን በቅርቡ ያሉት ትዕይንቶች ልዩ ትኩረት ሊሰጣቸው የሚገባ በቂ አስፈላጊነት የላቸውም ብለው ያስተምራሉ። ከሰማያዊ ምንጭ የመጣችውን እውነት ውጤት አልባ ያደርጋሉ፣ ከእግዚአብሔርም ሕዝብ ያለፈውን ልምምዳቸውን ይነጥቃሉ፤ በስፍራውም የሐሰት ሳይንስን ይሰጧቸዋል።”

“ጌታ እንዲህ ይላል፡- በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ የጥንቱን መንገዶች ጠይቁ፤ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ ጠይቃችሁ በእርሱ ሂደት።” ኤርምያስ 6፡16።”

“ማንም ሰው የእምነታችንን መሠረቶች ለማፍረስ እንዳይሞክር—እነዚያ መሠረቶች በሥራችን መጀመሪያ ጊዜ በቃሉ ላይ በጸሎት የተሞላ ጥናትና በመገለጥ የተጣሉ ናቸው። በእነዚህ መሠረቶች ላይ እኛ ባለፉት ሃምሳ ዓመታት ስንሠራ ቆይተናል። ሰዎች አዲስ መንገድ አግኝተናል ብለው ሊያስቡ ይችላሉ፣ እንዲሁም ከተጣለው ይልቅ የበለጠ ጽኑ መሠረት ሊጥሉ እንደሚችሉ ሊመስላቸው ይችላል። ነገር ግን ይህ ታላቅ ማታለል ነው። ከተጣለው መሠረት በቀር ሌላ መሠረት ማንም ሊጥል አይችልም።”

በቀድሞት ዘመናት ብዙዎች አዲስ እምነት ለመገንባት፣ አዲስ መርሆችንም ለማቋቋም ተነሥተው ነበር። ነገር ግን ግንባታቸው ምን ያህል ጊዜ ቆመ? በድንጋይ ላይ መሠረት ስለልተጣለ ፈጥኖ ወደቀ።

«የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት የሰዎችን ንግግር ሊጋፈጡ አልነበረባቸውም? የሐሰት ንድፈ ሐሳቦችን ሊያዳምጡ አልነበረባቸውም? ከዚያም ሁሉን ከፈጸሙ በኋላ ጸንተው ቆመው፣ ‘ከተመሠረተው በቀር ሌላ መሠረት ማንም ሊኖር አይችልም’ ማለት አልነበረባቸውም?» 1 ቆሮንቶስ 3:11።

“ስለዚህ የመተማመናችንን መጀመሪያ እስከ መጨረሻ ድረስ ጽኑ አድርገን ልንይዝ ይገባናል። የኃይል ቃላት በእግዚአብሔርና በክርስቶስ ዘንድ ለዚህ ሕዝብ ተልከዋል፤ ከዓለም እያወጧቸው ነጥብ በነጥብ ወደ የአሁኑ እውነት ግልጽ ብርሃን አምጥተዋቸዋል። ከቅዱስ እሳት የተነኩ ከንፈሮች ጋር የእግዚአብሔር አገልጋዮች መልእክቱን አውጅተዋል። መለኮታዊው ንግግር ለተሰበከው እውነት እውነተኛነት ማሳተሙን አኑሮበታል።” Testimonies, volume 8, 296, 297.